

"NOCTURN
PER
A
ACORDIO"

SOBRE TEXTOS DE JOAN SALVAT-PAPASSEIT

DAGOLL-DAGOM

"Jo mateix m'he posat en aquesta secció, on hi aniran sortint els millors i els més nous dels joves d'ara. Jo no sóc, doncs, modest. Estic enamorat d'aquests ulls meus, petits, però profunds, perquè esguarden al lluny, i d'aquest front tan alt, que ho és per tant que pensa. No camino pels altres, i no bellugo els peus si no és per avançar i trepitjar quelcom. M'estimo als insurgents més que no als conformistes i oprimits. Processat i portat al banc dels acusats per una causa noble, he estat condemnat per un Jurat d'indoctes i un Tribunal de vells. Jo ara vaig contra aquests i la dita Justícia. I no sóc un programa, sinó una realitat, una forma tangible primer que no una imatge. Ni vull agrair res a aquells amb els qui he anat, perquè no he tingut mestre. Jo no prometo res. Només camino.

Jo no sé el que em proposo. El tenir un propòsit no és fer feina. Val més ésser gosat. Ara sols prenc esment de les coses eternes per damunt de les lluites que són materials. M'he adonat que jo sóc una part de Déu, i que així em pertany tota cosa que és feta. Cadascú que esguarda enlaire és una part de Déu. Tan sols hi ha una ambició, que és plena de grandesa: la de voler anar a l'avantguarda sempre entre els intel·ligents i entre els gosats. Jo sóc, doncs, posseït per aquesta ambició.

Ja no vull allistar-me sota de cap bandera. Són el ver distintiu de les grans opressions. Adhuc el Socialisme n'és una nova forma d'opressió, perquè és un estat nou seguidor de l'Estat. Seré ara el glosador de la divina Acràcia, de la Acràcia impossible dels homes, que no senten desig d'una Era millor.

Hi ha joves de vint anys que en voler dir setanta. Jo ara en tinc vint-i-tres que no passen de deu. I a tots els Aristarcs, a aquells qui no fent res veuen en cada afany un arribisme, els diré que si el món tenia una munió de joves com aquest que ara es descriu, el món caminaria més de pressa. El que pensin de mi, però, no m'interessa gens."

A J. Xalvat-Paparnit, i.m.

Ah!, si amb levites de venda lluitina
En amagutíssim darrere aquells sacs
Per quan vindran les noies, i manyacs,
Cantéssim nadalenques amb sorolina!

E, si ploqués, darrere una cortina
Conféssim la corona com els mags,
I en fer petar per la cambra els gemacs
Totxorn digué que som de rel divina!

O anéssim tots plegats cap a les pistes,
I amb la raqueta empatéssim ocells
Mentre els estels fan nàu al cim dels tellys

I els núvols, a ponent, són ametistes
Que dibuixen la gepa dels camells
On caualquem amb barba futuristes!

J.V.F.O.I.X

A Degoll-Degorn, cordialment, per a
l'espectacle «Nocturn per a acordió»

PRESENTEN:

(~~Montse Mascareó~~) Àngels Navarro

Angel Sola

Lisart Paz

Josep Parramon

(~~Sarme Callot~~) Aurora

Joan Ollé

Rosa Vergés

Música → Ramón Muntaner

COL.LABOREN:

Quico Romeu

Maite Moreno

Ferran Toutain

Lluís Llach

Joan Pere Viladecans

Elisa Ruiz

Juan José del Solar

Sr. Gabriel

(~~Ma. Àngels Navarro~~)

Josep Ramón Bach

Anna Sagrista

Quim Boix

Agraïts a l'espectre de les 10,15 h.